

Менхерт Лакатош, авторът на "Окадени картини"

И този път ромите останаха в страни. Не успяха дори да съобщят на света, че напусна живота големият "чачо ром" Менхерт Лакатош. Писателят, който ни остави в наследство гуми, ярки, автентични и безпощадни в реалистичните си краски, картини от ромския живот.

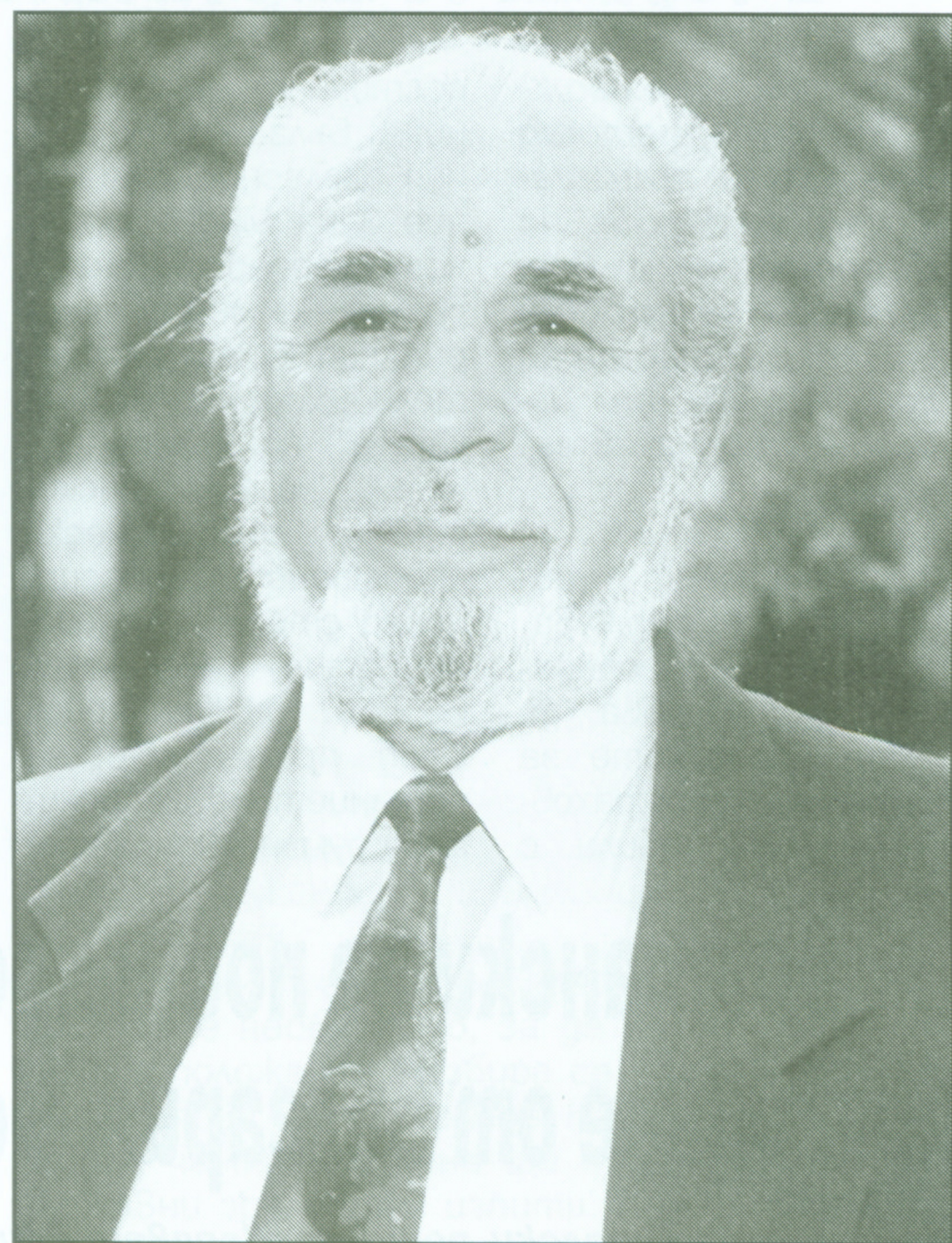
"Ние загубихме международно признат и много значим унгарски писател, който заедно с това беше и гласа на едно малцинство", казва по повод кончината на Лакатош председателят на Съюза на унгарските писатели

Мартон Калаш. Ромите в света загубиха още един свой мъдрец не пожалил и сили, и дарба (надарил го бе о Девел) да вниква в заплеснатите гури на ромските криволици, да вдъхва кураж. Той не се уплаши, че може да го накичат с принадлежността му и тя да захлопва току под очите му вратите на успеха. И стигна далеч. Отби от себе си потоците на приунизената лъст. Достойнството, повисокия връх на успеха! Менхерт Лакатош е автор на първия ромски роман "Окадени картини", преведен на 30 езика.

Той два пъти спечелва голямата литературна награда на името на поета Атила Йожеф, а през 1995 е отличен с Наградата за най-добра книга. Пет години по-късно Ромското национално правителство в Унгария присъжда на Менхерт Лакатош Наградата за цялостен принос. Менхерт Лакатош е роден през 1926 година във Вешто, Унгария. След като завършва висшето си образование, той е един от създателите на Ромското движение за еманципация в Унгария, инициатор за създаване на тухларна фабрика, къде-

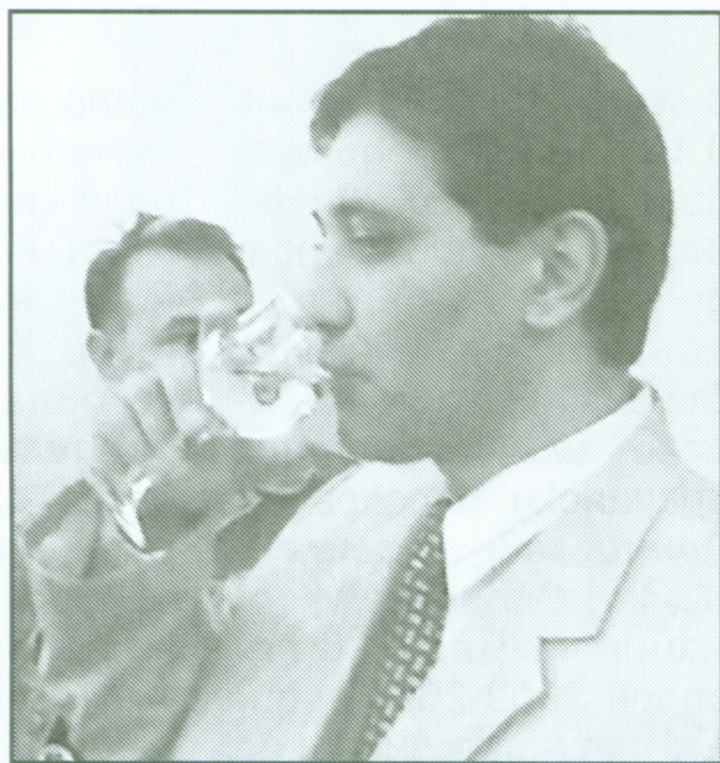
то работят предимно ромите. От 1969 г. до 1979 г. се занимава със социологически изследвания към Унгарската академия на науките. Лакатош става световно известен писател с романа си "Окадени картини", излязал през 1975 година. Издава също "Приказки на дългите нощи", 1979 г., "Които искаха да живеят" - роман, 1982 г., "Тайната" - разкази и приказки, 1998 г. и др. Менхерт Лакатош почина, след дълго боледуване, на 21 август 2007 г. в Будапеща.

Васил ЧАПРАЗОВ

Калоян мечтае да пробие на европейския пазар

На фона на летните инциденти, случили се с ром в страната и дълго описвани от медиите, 35-годишния Калоян Руменов показва част от плодотворите на своя труд - красиви холни гарнитури, дивани, бебешка люлка, фотьойли и спалня.

И всичко това създадено от естествени материали, сплели ромските занаятчийски традиции и съвременния вкус на потребителя. Проектите на меките мебели са на самия Калоян, а в изработката им, освен него, са участвали и млади ромите от кв. "Факултета" в София. На 10 август 2007 година, в залата на Центъра за култура и сътрудничество на Френския институт, под нежните ромски ритми от цигулката и оркестъра на Борис Будаков, се откри изложба на мебели по проект на фондация "Романи бах".

След приветствените гуми на Катрин Сюар, директор на Френския културен център, Йорданка Фандъкова, зам.-кмет на София, откри изложбата. В своето слово тя сподели, че Столична община подкрепя инициативи, които целят квалификацията на ромите, придобиване на умения и осигуряване на работа, активизират самата общност.

От краткото представяне на проекта стана ясно, че в резултат - 150 безработни ромите ще получат знания и умения за изработване на мека мебел.

на стр. 9 • **ДРОМ ГРОЗЕНДАР**

КОНКУРС ЗА ПОЕЗИЯ НА ИМЕТО НА УСИН КЕРИМ

Резултатите ще бъдат обявени в навечерието на 2008 г.

Ще бъдат присъдени следните награди:
Специална награда на името на УСИН КЕРИМ

Първа награда (поезия на ромски език)
Първа награда (поезия на български език)
Втора награда (поезия на ромски език)
Втора награда (поезия на български език)

Участниците в конкурса трябва да изпратят не по-малко от три свои творби до 8 декември 2007 г. на адрес:

София, ул. "Любен Карагелов" 31, ап. 6
за в. "Дром грозендар"
e-mail: drom@applet-bg.com

Анонимен конкурс на читателите

През тази година читателите на РИЦ/РИС отново ще имат възможност да определят своя фаворит в конкурса УСИН КЕРИМ. За целта участниците в конкурса трябва да отбелязват стихотворението, което искат да бъде публикувано в РИЦ/РИС.

Тъга по звездна нощ

Тъгувам аз, тъгувам.
Тъгува циганската ми душа.
По пътя на всемира искам да пътувам,
сред безкрая волен да летя.
И слънцето във моя друм да грее,
и конски тропот по него да кънти.
Душата ми с звездите да се слее
и в Пътя млечен да заспи...
А някъде, до Юпитер далечен
събрал се цигански керван.
Да е на път, да е във пътя млечен
е обречен циганския стан

Варна
Димитър Атанасов

Мартин Любенов ще свири на границата между Индия и Пакистан

Продължават снимките на полнометражния филм за Мартин Любенов, който снима режисьора Андрей Слабаков

В края на ноември именитият български музикант Мартин Любенов ще свири в пограничната зона между Индия и Пакистан.

Там на границата, където се счита, че са нашите ромски корени - казва той - се провежда популярен музикален фестивал и аз ще сви-

ря. Трепетно звучат тези гуми изречени от човек, който не от вчера е презрял границите, като място, където с особена сила се чувстват ограниченията, съмненията. Сега обаче те вибрират в една дълга, по-малко позната гама и отмерват ненаситното му

любопитство към извора на музикалното пълноводие, тръгнал от хилайските земи. Вероятно ще си дойде друг. Представете ли си този развихрен, неудържим кавалер на музиката изненадан в най-смелите си звуков полет. Та той и сега не е на себе си. По-ранната

котленска есен го е обсебила и се вглежда във всеки гувар, стъпва невярващ по калдъръма и все слуша, слуша - може би на съседната улица, в сокаците преди махалата се е спрял дядо му, навярно от него иде музиката...

на стр. 12